

Sygn. akt IV KZ 76/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz

w sprawie z wniosku **R. M.**

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 28 lipca 2004 r., sygn. akt VI Ka 451/04

po rozpoznaniu zażalenia złożonego przez wnioskodawcę

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego

Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 13 października 2015 r., sygn. akt II AKo 34/15

w przedmiocie odmowy przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Katowicach. Powodem odmowy przyjęcia wniosku było stwierdzenie, że wniosek ten nie odpowiadał warunkom formalnym, albowiem nie został sporządzony i podpisany przez adwokata.

W zażaleniu R. M. kwestionuje, to zarządzenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Poza sporem jest, iż unormowanie zawarte art. 545 § 2 k.p.k. wymaga, by wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, był sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego.

Nie ulega też wątpliwości, iż zgodnie z treścią art. 84 § 3 k.p.k., wówczas gdy wyznaczony z urzędu adwokat poinformuje na piśmie sąd, iż nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, to brak jest przesłanek do wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania. Zadaniem uregulowania z powołanego przepisu jest bowiem przeciwdziałanie podejmowaniu przez adwokatów czynności procesowych wbrew przekonaniu o ich celowości, w obawie przed postawieniem im zarzutu niedopełnienia obowiązków obrończych. Także na gruncie poprzedniego stanu prawnego, mimo braku wyraźnej regulacji tej kwestii w k.p.k., przyjmowano, że obrońca wyznaczony do wykonania określonej czynności procesowej wcale nie musi jej wykonać, jeśli nie jest ona uzasadniona merytorycznie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 marca 1998 r., V KZ 12/98, OSNKW 1998, z. 3-4, poz. 19, z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 82).

W niniejszej sprawie ustanowiono adwokata z urzędu, celem zbadania, czy zachodzą przesłanki do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania. Pismem z dnia 28 lipca 2015 r. adw. M. G., wyznaczony z urzędu, poinformował Sąd Apelacyjny w Katowicach, że nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania. W tej sytuacji procesowej R. M. został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego własnoręcznego wniosku o wznowienie postępowania, przez złożenie wniosku, sporządzonego i podpisanego przez obrońcę z wyboru (adwokata albo radcę prawnego), pod rygorem odmowy przyjęcia jego osobistego wniosku. Wnioskodawca braku tego nie uzupełnił.

W tej sytuacji Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach, wobec niewykonania zarządzenia o usunięciu braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania w sprawie R.M., zasadnie odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.